

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

251

Градската библиотека

Варна

АКОНАМЕНТЪ:

За България, за год. 14 лв.

За чужбина за год. 28 лв.

Единъ брой 10 ст.

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ ДОБРУД

Мелна периодичност, орѣда и петън

ОБЯВЛЕНИЯ:

На III стр. 30 ст. на кв. ом.
На IV стр. 20 ст. " " "

Адресъ:

в. „Добруджа“ — Бабадагъ.

Ръкоп. по съвѣсти, назадъ

Варна

Нашата права дума. — Незаслужено натякване. — Лична анкета въ Бесарабия. — Ерѣстю Раковски за Руско-украинскитѣ отношения. — Ромѣния за Добруджа въ 1878 г. — Прѣгледъ на пресата. — Волята на добруджанци. — Изъ Ромѣния и чужбина. — Хроника. — Мартирологъ.

Нашата права дума.

Цѣлъ мѣсець ни раздѣля отъ взрѣмето, когато единъ отъ първѣтъ дѣржавници на Централния Сѣювъ прѣпорѣча на българския народъ по-вѣчко търпение по добруджанскитѣ въпросъ. Това кжсо време за насъ е цѣла година. А защо такава нервностъ при категоричнитѣ официални и неофициални увѣрени за временна характеръ на букурешкия кондоминиумъ? Дали това е плодъ на неспокойствието въ нашия народенъ характеръ, или пъкъ е резултатъ на горчивитѣ опити отъ миналото?

Частно за насъ, ясно е да намѣримъ причинитѣ. Не е нужно да отиваме много далечъ; достатъчно е да се поровнимъ въ най-близкитѣ събития. Току преди сключаването на Букурешкия миръ, почти цѣлия западенъ съюзнически печатъ се изказа въ полза на нашата обединителна борба. И когато въ надвѣчерieto на 7 май, ний слушахме хармоничнитѣ тиради на германския печатъ за нашата кауза, Котрочени ни изненада съ кондоминиума. Днесъ ни се набива въ очи, че тая нещастна форма била предложена отъ българска, а не съюзническа страна. Да бже волята на нашитѣ опоненти! Обаче тоя соизмъ съвсѣмъ не ни удовлетворява. Въ нашитѣ уши още не е заглъхналъ оглушителния шумъ отъ неосконаемитѣ претенции на всички за компенсация. Исканията се силѣха, както отъ изтокъ, така и отъ западъ. Все въ името на извакво „изолирано“ сътрудничество въ Добруджа, едни искаха териториални отстъпки, а други стопанско економически облаги, които не сж за прѣзирване. Дайте железници, дайте портове, дайте опорни пунктове, дайте концесии, дайте най-жизненитѣ си стопански пжтѣща, все въ името на вишитѣ съюзни задачи! А трѣбваше да се реагира, защото аметитността не идеше само отъ къмъ Стамбулъ. Не е въ нашата цѣль да изтъкваме туку собственитѣ си грѣшки за пропуснати моменти; важното е да отбѣлжим, че българското предложение за кондоминиумъ не е продуктъ на свободно произвѣпата народна воля, а е единъ натрапенъ актъ, едно принудително рѣшение, отговорността за което пада най-малко върху нашитѣ отежнѣли пжщи.

И днесъ ний посрѣщаме съ недоовѣрчивостъ утахитѣ, които ни се пращатъ отъ съюзнитѣ страни. Обективния политикъ въ чужбина ще ни отдаде всичкото право за това. Миналото ни е научило да поставяме дѣлата надъ фразитѣ и високо да цѣлимъ римското умоворѣние acta, non verba.

Сега прѣдъ насъ се изправя още единъ важенъ моментъ, за да бждемъ убедени, че думитѣ ще бждатъ послѣдвани отъ хубави дѣла. Графъ Бурианъ е вече въ Берлинъ, за да прѣговара съ райхс-канцлера на Германия по пархивитѣ между-съюзнически въпроси. Мѣлви се за отпжтуването за германската столица и на българския и турския прези-

дентъ-министри. Ще бже ли, положенъ на обсжждане тамъ и живо интересующия България Добруджански въпросъ, близкитѣ дѣи ще ви дажатъ. Ний, а съ насъ заедно и цѣлия български народъ, чакаме сега отъ Берлинъ едно важно рѣшение — да се изправи сторената въ Букурещъ неправда съ Северна Добруджа, които донесе само зло на добритѣ между-съюзни отношения. Но това трѣбва да стане, като поправка на една допусната „грѣшна“ и нищо по-вече. Допуснатъ и се „прѣдпоставка“, неправдата не се прѣзвѣрне въ една въза, която върхо не гложди съюзния организъмъ. Днесъ, по-вече отъ другѣ пжтъ, се падагата не „компенсация“ и „условия“, а искреностъ между съюзнитѣ дѣржави, основана на равенството и правото. Еднакъвъ мащабъ за всички и безъ аличностъ въ апетититѣ, ето най-правия пжтъ за постоянно разбирателство и добро съседство.

Положението на бѣлгитѣ фронтове.

Вѣлметинъ отъ Штаба на Дѣйствиющата армия
за 14 юни 1918 г.

Македонски фронтъ. Западно отъ Охридското езеро и южно отъ Добро-поле, артилерийския огънь отъ наша и неприятелска страна се усилм. Въ Мѣлленско неприятелски шурмови групи се опятаха да приближатъ нашия прѣденъ постъ, но бѣха прогонени съ бомби. Южно отъ Хума, отъ време на време оживена огневая дѣйностъ. Източно отъ Вардара и въ прѣдпозитионната равнина юго-западно отъ Сербезъ разпирскахме английски и грѣцки разузнавателни отдѣления.

Съюзнически свѣдѣния.

Западенъ воененъ театръ. Нищо важно за отбѣлзване.

Австрийския фронтъ. Виена. По долното течение на р. Пяне, двѣ неприятелски разузнавателни атаки бидоха отбѣловани. Въ Албания, северно отъ Доволи, атаката на французитѣ биде отбита следъ 12 часовъ бой, въ който взеха участие и българскитѣ войски. При отбиването на едно въздушно нападение орѣщу Катаро, нашитѣ хидроплатни свалиха единъ английски аеропланъ.

Турския фронтъ. Нашитѣ батареи отговориха съ успѣхъ на насочения орѣщу позицитѣ ни източно отъ р. Юрданъ огънь. Една нова атака на бунтовнитѣ орѣщу Хеджаската ж. п. линия, между Джерупъ и Анеги, биде оуетена. Прѣдъ видъ напредването на англичанитѣ въ Персия, ний зр да запитимъ флаговетѣ на намѣраитѣ се въ Кавказъ наши войски, се закрѣпихме отъ двѣтъ страни на езерото Урмия.

Раковски за Руско-Украинскитѣ отношения.

Прѣдседателтъ на мирната московска делегация въ Украйна г. Кръстю Раковски се изказа прѣдъ корреспондента на „Berliner Tageblatt“ тѣй за мирнитѣ прѣговори съ Украйна: „Ние желаемъ да сключимъ съ украинското правителство, подобно на централнитѣ сили, единъ политически миренъ договоръ и едно стопанско споразумѣние. Вѣрвамъ, че това ще сполучимъ, върхитѣ сѣществующитѣ мжчнотии. Украйна е призната отъ насъ, като самостоятелна дѣржава и единствено отъ нея зависи да рѣши въ какви отношения да влѣзѣ съ Великобритания. Ние се стремимъ да създадемъ една голѣма федеративна социалистическа република отъ цѣла Русия и затова е естествено, гдѣто

искаме да установимъ тѣсни и приятелски връзки съ южнитѣ области. Ако, обаче, както сега се говори, че украинското правителство иска въ митническо и търговско отношение да се отдѣли отъ Великобритания, то ние нѣма да прѣчимъ на това стремление на една вече призната самостоятелна областъ. „Задоволяване“ нуждитѣ на Великобритания съ украински храни и масла по едно договорно съглашение нѣма да прѣчи на възстановление украинскитѣ задължения къмъ централнитѣ сили по Бреслитовския миренъ договоръ. По статистиката на 1913 година „цѣла“ Русия е изкарала 560 милиона пуда хранителни сѣдства; отъ които само 17 сѣдства Украйна прѣблизително 360 милиона. Украйна ще бже въ състояние, прочее, не само да даде отъ производството си на централнитѣ сили, но и на насъ. Самата Украйна е принудена да търси съ насъ едно разбирателство, защото централнитѣ сили не могатъ напълно да покрѣятъ нуждитѣ на украинци. Въ Русия още се намиратъ голѣми наличности отъ тежкитѣ стоки. За сега ни лифатъ вжгляща, за да ги туримъ въ движение. Една спогодба може да ни докара такива отъ Донската областъ. Азъ мисля, че Германия нѣма да има нищо противъ таква една спогодба. Въ вжтрѣшно отношение сме добри. Съ насъ е не само градския пролетариатъ, но и селския. Някаква сила на земята не може да уби идеята на социалистическата република въ Русия. Може би прѣдстоитъ ни още кризи, но и тѣхъ ще понесемъ успѣшно. Отношенията ни съ Германия сж задоволителни. Знаемъ, че въ ръководителнитѣ кръгове въ Германия мжчвва не сж разположени изобщо къмъ идеитѣ на социалистическата република, но убедени сме, че германския народъ нѣма да допусне едно вмѣшательство въ вжтрѣшнитѣ ни работи. Гладитѣ и ефикаситѣ нужди ги чувотвуваме осѣзателно. Съвѣститѣ взима грижата да вие е подобрения.

Къмъ отвлѣченитѣ български поданици.

До 1 юли да се подадатъ до Българското прѣдставителство въ Букурещъ—сѣдебно отдѣление, молбитѣ за причиненитѣ щети на българскитѣ поданици отъ интерирането имъ въ Молдова. Молбитѣ да обгрѣзватъ всички нанесени вреди:

а) Отъ отвлѣчане отъ работа, изразено въ загуба отъ заплатата за врѣмето, прѣзъ което е тразло отвлѣчането, ако лицето е било чиновникъ, служащъ или слуга. Доказателство: удостоверение отъ учреждението, кантората на господаря и пр. за получаваната годишна заплата. Ако учреждението не обществува, да си покаже на трима свидетѣли, които могатъ да установяватъ това—качеството и размѣра на заплатата.

б) Изразени въ загуба на надница, ако лицето е било надничаръ, мѣсторъ или какъвъ да е работникъ. Доказателство: удостоверение отъ инспективната община за приблизителния му годишенъ доходъ отъ надничарството или заниткето му, или свидѣтели.

в) Изразени въ загуба на печалба, ако лицето е било търговецъ, прѣдприемачъ, занаятчия и пр. Доказателство: посочване на редовни търговски книги за годишната му печалба, или на трима достовѣрни свидетѣли, ако нѣма редовни книги.

г) Въ излишенъ разходъ за пжтуване, храна и пр., ако интерирания е плащаль за това.

д) Въ взети му отъ властитѣ пари, вѣщи, изгубени багажи и пр. Доказателство: прѣдставяне разписки за това или свидѣтели.

е) Въ незаплатяване или недостатъчно заплащане трудитѣ му, ако е билъ заставенъ да работи. Доказателство: свидѣтели.

ж) Въ разстройство на здравето му. Доказателство: медицинско свидетелство.

з) Въ отнимане живота, било отъ пасляве, лѣшо третиране, или самия фактъ на интерирането. Доказателства: общинско удостоверение, въз основа на показания на интериранитѣ му другари, които засвидѣтелствуватъ смртѣта му. Въ сжщото удостоверение не се пскажатъ наслѣдницѣтъ му и материалното му състояние.

Г. Тодоровъ.

НЕЗАСЛУЖЕНО НАТЯКВАНЕ.

Отъ днес на сключването на Вукремикия миръ българската преса отъ днес и днес започна категорична критика на създаденото „временно“ положение въ Северна Добруджа — кондоминиума. Единодушно българското общество мисли съ видимо възмущение заговори сръбски тая полуирина, създадена изключително въ вреда на България, още въ началото на започналото вече нейно национално обединение.

За обективния наблюдател и познавач на българина, на неговата душа и неговата обич към бащината си, няма измисли за да се обясни този общ израз на недоволство въ България отъ кондоминиума. Който ни познава добър, колко крушения ни коштува борбата за обединението ни, какви рискове за него поехме да носимъ на плащитъ си, колко хиляди съжни жертви въ човѣци и народни блага дадохме въ продължение на цѣли 40 години до днесъ, той ще ни безпристрастно оцѣни, както въ нашия лудъ устрѣмъ въ боя, тъй и въ лютитъ терзания и разочарования отъ вчера, слѣдъ печално почналата ликвидация на обединението ни.

Въ малкия ни и разуменъ народъ няма да се намири нито единъ, който да иска да се бие и крѣ като наемонъ войнѣтъ, или като рицаръ за фантастични общечовѣшки идеали. До единъ сме израсли въ едно неспокойно време, отгледани и откъснени отъ майнитъ си съ пѣснитъ и приказнитъ за българското обединение. Само съ това наше чисто национално възпитание може да се обясни видиката лекота съ която изхвърлихме отъ прозорцитъ на вѣщата си старитъ легенди. Защото една бѣше нашата максима: макаръ и за ада да трѣгнемъ, но да се обединимъ!

Отъ тукъ и нашето лошо разположение чѣмъ злополучия кондоминиумъ. Дѣй мѣня по него между насъ няма: той е дявола на раздора, възникналъ се между съюзницитъ. Затова и толкова много нѣщо се каза отъ българската преса на всеуслухание, до като още е рано. По поводъ на произвѣната, по тѣя случай, наша българска прямота, въ съюзния германски печатъ чѣсто се явяватъ отговори. Най-напрѣдъ ни съѣтъва въ „търпението“, а напоследѣкъ излизе на сцената единъ новъ „аргументъ“. Той има свой стѣта на едно натякване. На нѣколко пѣти ни се казва отъ неофициозната преса, че незаслужено сме се сѣрдѣли на Германия за кондоминиума, защото той билъ поисканъ отъ България. Ожкото каза и фонъ Кюлмакъ въ рѣчта си прѣдъ берлинскитъ търговци. Най-послѣ заговори и официоза *Nordeutsche Allgemeine Zeitung*. Въ броя си отъ 7 юни т. г. той сѣщо ни напомни, прѣдъ всичко друго, че кондоминиума е българско прѣдложение, угоднѣно отъ Германия, като сподна хрѣмена форма до постигане спогодбата между България и Турция.

На германския официозъ и на другитъ които ни натякватъ съ това напомняме чѣ прѣдложение е

кондоминиума, ние откровенно нѣмъ заявяваме, че няма да ни убѣдятъ, че България и нейното правителство сѣ искали кондоминиума за сѣверна Добруджа. Никой у насъ няма да повѣрѣ, че България сѣ добро сѣрдѣе е прѣдложила и поискала кондоминиума. Излишни сѣ натякванията. Ние добър знаемъ, че кондоминиума е едно отъ третѣ български прѣдложения, но само прѣдложение, наложено ни щемъ нещѣтъ, слѣдъ като българската делегация е изпитала всички други възможности за да наведе съюзническата солидарностъ и егостичностъ. Но, фактическата неостатъчностъ на Турция, въ която сѣ и тайнитъ „подозрѣния“, на нѣкои кѣтъ насъ, за германскитъ натѣжа кѣтъ Вагдѣтъ, ето истинскитъ автори на кондоминиума, който ние само прѣдложихме, защото *de facto* бѣше ни се наложилъ отъ Германия и Турция. Въ Вукремицѣ ние прѣвѣхихме глава прѣдъ пунухителната сила на фактитъ, въ прѣвѣ, че до единъ въ насъ мислимъ, че сѣверна Добруджа за майка България е такова голѣмо богатство и такава висока цѣлъ, каквато наприимѣръ е цѣлѣта на Германия за произвѣване въ изтокъ или цѣлия и нѣтъ Верлигъ — Вагдѣтъ. Излишни сѣ прочее, натякванията като това, чѣ прѣдложение е кондоминиума. Никой въ България няма да се разубѣди въ вѣрата си, че Германия и Турция наложила кондоминиума, отъ подобни повѣрностни напомнания по механизма на воденне и приключване на прѣговоритъ. Не е важно, кой е направилъ прѣдложението за кондоминиума, а кой наложи и докара самото прѣдлагане, България ли, или Германия и Турция? Ще посѣе ли пѣиската преса да признае, че България драговоликъ се е сѣгласила отъ висшѣ алтуризмъ или нѣщо друго подобно да ѣ се отрѣже частъ отъ тѣлото, ако не е била застрашавана да ѣ се отѣме окоето на едно голѣмо море? Кой ще отговори положително тѣмъ сега, когато органа на Авереску в. „*Indreptarea*“ признава, че Турция много отъ рано е настоявала отстъпането сѣверна Добруджа на Ромѣния?

Въ България всичко знаемъ. Влажени нѣмъ духоу въ нея няма, затова излишни сѣ нѣмскитъ софизми, които ние чувствуваме като неприятни натяквания. Най-добъръ е, чѣст по-скоро да се ликвидира съ кондоминиума отъ германска страна съ чѣст и достоинство. Това е най-хубавото за настоящето и бъдещето въ германско-българскитъ отношения, защото въ България всички държитъ отговори на Германия, като авторитетенъ арбитъръ въ съюза. Всѣко бѣгане отъ вѣжнѣтелство и отговорност по въпроса е загуба за Германия и съюза.

Картина Св. Нирмъ и Методий. Народоспомагителния фондъ „Добруджа“ е пустанъ въ продажба художествена репродукция отъ картината Св. Нирмъ и Методий, изработена съ боя (драйфтербендрукъ) по оригинала, рисуванъ отъ художника г. Ив. Енчевъ. Видю. Отпечатана е врху картонъ голѣмъ форматъ 85—70 см. Достава се отъ фондъ „Добруджа“ ул. Гурко № 17, София и при всички сѣмѣйски книжари. Цѣна 7 лева. За добруджа при книжарница „Добруджа—Бабадагъ“.

ПРѢГЛЕДЪ НА ПРЕСАТА.

Земанъ. Сега не е време да се придѣржаме о принципитъ на международното право и да се съображаваме съ дипломатическитъ официалности. Вонки сѣрѣдства за постигане на цѣлѣта сѣ законни. Най-свѣщенитъ и най-наложителнитъ дѣлѣтъ на нашето правителство е да създаде отъ Кавказъ една прѣграда сръбцу завоевателната опасностъ отъ сѣверъ и да прѣтѣгне подѣрпителната си рѣка на нашитъ казакки брата. Трѣба да се бърза, защото утрѣшния денъ е неизвѣстенъ, защото животѣтъ на народитъ въ Кавказъ е изложенъ на болшевишката опасностъ и защото има вѣроятностъ водитъ на Кубанъ и на Терекъ да се обогратъ, както прѣди 60 години, съ кръвѣта на героитъ. Най-прѣвѣмѣтъ пѣтъ, по който трѣба да се дѣйствува, е да се централизиратъ вѣжнѣтѣ сили въ долинѣта на р. Кубанъ, които силъ, подпомогнати отъ мѣстното население, ще могатъ отъ тукъ много лесно да окупира сѣверния Кавказъ и да ускорятъ разрѣшението на въпроса за южния Кавказъ. Рускитъ аспирации отново сѣ възкрѣстнали. За спасението на Турция и на исламството трѣба да бѣде спасенъ Кавказъ.

Лична анкета въ Бесарабия

Национализация на училищата.

На 21 май т. г. въ гр. Болградъ е билъ откритъ тържествено курсъ за подготовка на учители за българскитъ народни първоначални училища, които отъ началото на идната учебна година ще се отварятъ въ всички български села и градове въ Бесарабия. Занятиятъ въ курса ще продължатъ до 6 юлий. Сега той се посѣщава отъ 350 българи, 10 руси и 2 молдовани, бивши руски учители, или свършили руски педагогически училища и гимназии.

Въ курса се прѣподаватъ слѣднитъ прѣдмети: старобългарски езикъ, бългосрпски езикъ и българска литература, българско история, история на българската черква, география на България, природознание и ромѣнски езикъ. Директоръ на курса е г-нъ Кръсть Петковъ. Мисирковъ, учителъ отъ първата мъжка гимназия въ Кишиневъ, дѣпутатъ отъ Бесарабския Народенъ съѣтъ (*Svatul țării*) и секретаръ на българо-гагаузо-румската училищна комисия при Бесарабското Министерство на народното просвѣщение. Той чѣте лекции по българска история и български езикъ.

Други лектори сѣ г. Христо П. Митановъ, учителъ отъ Болградската мъжка гимназия, г-ца Панчарска и г-жа Кулева, учителки отъ Болградската дѣвическа гимназия, Болградския протоерей Василъ Стояновичъ и г. Исавъ Диванте, бившъ ромѣнски учителъ въ Добричъ прѣвъ време на ромѣнската окупация.

Съ изключение на послѣдния, всички прѣподаватели сѣ българи. Обучението се води на български. Дори лекторѣтъ по ромѣнски езикъ е принуденъ да обяснява лекцитъ си на български, въ особено голѣмъ интересъ курсиститъ слѣдѣтъ лекцитъ по български езикъ, българска история и българска литература. За тѣхъ тѣ сѣ цѣло откровение.

Курсѣтъ е откритъ въз основа на едно рѣшение на Бесарабския Народенъ съѣтъ, споредъ което всички училища, отъ началото на идната учебна година трѣба да се национализиратъ. Всѣка народностъ ще има свои училища, въ които обучението ще се води на родния езикъ на ученицитъ.

Общото ръководство на националитъ училища

Проф. Романски и Д-ръ Пенаковъ.

Продължение отъ бр. 138.

Ромѣнски свидѣтелства по въпроса за Добруджа. (1878 г.)

Уводна статия изъ в. „Români“.

...Огностително Добруджа, не се знае още нищо положително. Нѣкои телеграми твърдятъ, че на Ромѣния ще се даде и Силистра, други, че ще ѣ се даде и Канарна. Всичко това показва, колко малко дипломатитъ познаватъ ромѣнския народъ. Англия е свободна да пожертвува най-справедливото дѣло, за да си осигури Батумъ; Австрия е свободна да забрави своитъ обѣщания, щомъ като ѣ се осигурятъ Босна и Херцеговина; сѣщо и Русия е свободна да стѣпче въ вѣската си договоритъ, зарадъ ключето земя около Килия; но не сѣщо то сѣ Ромѣния, — държава малка, но съ мѣстъ. Ако ще би конгрѣсѣтъ да ѣ прѣдложи не само Добруджа отъ Силистра, но каквото ще и друго, ромѣнскитъ народъ няма да приеме тѣзѣ областъ въ замѣна на Бесарабия.

Не искитъ интереси движатъ тази малка но благородна държава, която великитъ сили, бѣтъ да ѣ ги гизе съѣтъта, искитъ да ограбятъ и сѣмѣврѣменно подкупятъ.

Осѣмъ това ромѣнитъ сѣ длѣжни да отхвър-

лятъ напълно всѣка спекула относително Бесарабия, даже и въ случай, че се ръководятъ отъ интереси и дипломатически измисленя. Въ 1856 год. Европа ни върна частъ отъ нашата праотческа Бесарабия, и ето че днесъ, неоплавано, въпрѣки договори и конвенции, тя ѣ ѣ взема обратно. Слѣдъ 5—10 години, единъ новъ конгрѣсъ съ сѣщото право ще дойде да ѣ отнеме и Добруджа, съ всичкитъ други прѣвѣзходства, които днесъ така набрѣзо и старателно ѣ прѣдлага. Отъ тѣя, които ѣ мѣтрѣватъ Бесарабия, не е приеаме нищо. Тѣ не останаха на думата си. По-вече не може се доверѣмъ на тѣхъ.

Това, което е по-болезнено и по-унизително за насъ ромѣнитъ, е начинѣтъ, по който се е разгледалъ въпросѣтъ въ Конгрѣса. За да дѣдѣтъ на Ромѣния, освѣтъ Добруджа, други нѣколко мѣщи земя отъ тѣтъ Дунава, нѣждо е било, така гласи телеграмата, да се аселира кѣтъ великодушнѣто на Царя. Съ други думи казано, ние ще получимъ една милостиня отъ Русия! Не. Ромѣнитъ прѣвѣратъ единъ подобенъ подарѣкъ. Съ възмущение отхвъргаме великодушнѣто на казака. Великодушна бѣше Ромѣния, когато се прѣтече кавалерски, безусловно въ помощъ на руската армия, за да ѣ избави отъ капана на Османъ Паша. Безъ нашата помощъ, колкото малка и да ромѣнската нация въ оравнение съ сѣверния клѣсъ, руситъ щѣха да бѣдѣтъ унижени.

И тѣмъ на насъ ѣ трѣба да се говори днесъ за великодушнѣто на Русия? Странно великодушие, да ограбѣтъ оня, който ти е спасилъ животѣтъ!

Говори се, че князъ Горчаковъ билъ държалъ една дълга рѣчь въ Конгрѣса, върху непризнател-

ността на ромѣнитъ спрѣмо Русия. Споредъ знаменития канплеръ, ромѣнитъ сѣ „крадеца който губи“.

Въ 1711 год., заради Петръ Велики, Ромѣния попадна подъ османско иго и при все това трѣба да бѣде признателна на Русия! Въ 1812 год. генералъ Кутузовъ грабна половината отъ Молдова и за това ли ромѣнитъ трѣба да бѣдѣтъ признателни на Русия! Въ 1878 г., въѣмотъ отпалѣта за нашата безплатна помощъ, Русия още веднѣжъ ѣ ограбѣла — и тѣмъ тѣ днесъ е оная, която вика най-много за признателността на ромѣнитъ.

Отъ руска глѣдна точка положението е много ясно. Отнемайки ѣи Бесарабия, намъ се прѣдлага една кивица земя отъ великодушна Русия, която благоволява да прѣсти непризнателността на ромѣнитъ. Слѣдъ нѣколко годѣни, тази нова пѣща земя, чрѣзъ едно ново разбирателство между другъ единъ граѣъ Шуваловъ и другъ маркизъ де Салисбурѣ, като великодушно доказателство за една друга непризнателностъ, ще ѣи се отнеме и тѣя, а ромѣнитъ ще получатъ едно обѣщание, въ Египетъ или Сирия. Като че ѣи това е политическото завѣщание на князъ Горчаковъ.

„Români“ отговори:

Съ грубо насилне ще може да изтрѣгнѣ Бесарабия. Ромѣния обаче, единотѣвената великодушна държава въ днешна Европа, не приема никаква разѣмна. Ще останемъ ограбѣни, а нѣе грабитѣли! Тази е послѣдната дума на ромѣнитъ.

„Români“ 23.VI. 1878.

(Слѣдѣ).

е повърнато на комисии при Бесарабското Министерство на Народното просвещение, оставени от представителите на народностите, които искат да имат свои училища.

Българската училищна комисия се състои от 6 члена, гагаузката от 4 и немската от 4. Третите комисии са слети и работят заедно. Към тях са се присъединили по един делегат за еврейския и арменския училища.

Заплатите на всички учители ще се изплащат от Бесарабското централно управление и от окръжните съвети. Същото управление плаща по 75 рубли на всички учители, които посещават лятните подготвителни курсове. Основни български учители курс са открити още 3 други: 2 ромънски и един украински.

Ромънските окупационни власти гледат с явно недоволство на черковно-училищната автономия на чуждите тѣм народности, но не смѣят още да посегнат върху нея, защото се чувствуват безсилни да сторят това. Тѣ още не са успѣли да спечелят симпатии дори на мѣстното молдованско население, което въ голѣмото си мнозинство е настроено русофилски. От друга страна Бесарабският Народен Съвет, макар и въ болшинството си молдовански, здраво държи на своите права и не позволява на Яшкото правителство въ своите административни разпоредби, относно Бесарабия да взема вън от постановлението на съглашенето, постигнато между първия и последното при анексирането на Бесарабия. Съветът сега заседава и изработва конституцията на Бесарабия, съ която се гарантира черковната, училищната и общинската автономия на всички народности.

Ромънската олигархия, върхуки своите познати традиции, е принудена да търпи и по други причини национализиранието на училищата. Въ северна Бесарабия населението въ голѣмото си болшинство е украинско. То явно манифестира своята привързаност къмъ украиня, и не се е оставило още от надеждата да вѣдѣ въ прѣдѣлите на послѣдната. Всяка репресия върху него от страна на ромънските власти би прѣдизвикала противодѣйствия и протести, които ще разкрият задкулините игри на политическия фарс, устроен от Маргариоманъ въ Кешевъ и ще дискредитират прѣдъ съвета напълно шумно прокламираната от ромънскитѣ анексии на Бесарабия.

Населението въ южната част на тая провинция, между линиите Рени—Бекдери, Дебелъ, Черно море и Дунавъ, също въ голѣмото си мнозинство не е ромънско. То се състои отъ българи, немци, украинци, руси, гагаузи и евреи. Българитѣ въ тая област иматъ относително болшинство. Тѣ са на брой около 220,000 и са разпрѣдѣлени въ около 60 стари села и около 30 нови. Гагаузитѣ са около 50,000.

Всички тия народности са неприязнено настроени сѣрбому ромънското владичество. Тѣ не вѣрват, че ще останатъ подъ него за дълго.

Молдованитѣ населяватъ въ комплакти маси само сѣрбиди Бесарабия, но и тѣ, както казахме, са повечето русофили, отколкото ромънофили. Тѣ се боятъ отъ аграрната политика на ромъния и отъ нейния чуждосин режимъ, и искатъ на всяка цѣна да запазятъ положението, създадено отъ руската революция въ Бесарабия.

Всичко това застава Яшкитѣ управници да удовлетворятъ всички почти искания на мѣстното население, да търпятъ явния национален сепаратизмъ въ Бесарабия и да защитятъ черковно-училищната автономия на отдѣлните народности.

(Слѣдва)

8-ЯТЪ

АВСТРИЙСКИ ВОЕНЕНЪ ЗАЕМЪ

Необлагаемъ 5 1/2%
Държавенъ заемъ по **КРОНИ 92.50**
Необлагаемъ 5 1/2%
Господински бонове по **КРОНИ 96.—**
Подписващитѣ получаватъ бонификация отъ 1/2% а при погашаеми държавенъ заемъ още и бонификация въ размѣръ на лихвѣта за 1 и-цѣ.

Държавниятъ заемъ ще се погаси прѣзъ 1929 до 1958 година прѣзъ тиражъ.

Съкровищ. бонове начинай отъ 1 септември 1923 г. могатъ да бъдатъ денонсирани отъ ѳтѣ носителитѣ въ 6 мѣсеца въ деня на падежа за да имъ се изплати стойността.

Прѣимущества за подписващитѣ при продажбата на стоки произхождащи отъ демобилизацията.

Подписанитѣ ще продължаватъ
отъ 28 май до 2 юли 1918 год.

ВОЛЯТА

НА ДОБРУДЖАНСКОТО НАСЕЛЕНИЕ

СОФИЯ.

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ

Празнувайки, втори пътъ слѣдъ освобождаването ни отъ коварното политическо робство, всенародниятъ празникъ на българската просвѣта, ний чувствуваме и искусствено причинената рана въ сърдцата на добруджанското население отъ несправдата на Букурещкия договоръ, съ който не зачете нашето право за самоопредѣляне, тържествено прокламирано въ паметния народенъ съборъ въ гр. Бабадагъ.

Изобилно пролѣтата кръвъ по добруджанскитѣ полета на славни падналихѣ герои за свободата ни, ще ни ободрява въ борбата до постигането пълно обединение на родината ни до устието на Дунава къмъ България.

Издигаме прѣзъ, Ваше Величество, своя гласъ на протестъ противъ всякаквъ искусственъ кондоминиумъ и ново посегателство върху окупната ни свобода. Искаме само българско управление. Отправяме топли молитви къмъ Всевишния да дари на В. В. и Царствующия Ви домъ здраве и дълголетие, за да увѣчае съ пълненъ успѣхъ свѣтото обединително дѣло.

Прѣдседателъ на мѣстния комитетъ въ Жижилъ
Мачинско: Гица А. Хоринчиновъ
Секретаръ: П. Василевъ

И слѣдъ толкова кървопролития и боеве въ този тѣй огнетенъ по-прѣди български жатъ, откупенъ съ постилането му отъ български кости и трупове въ тази тѣй желана и падаща се на България Добруджа, надъ която витаатъ още духоветѣ на падналихѣ за свободата и герои, — Мѣстния народенъ комитетъ въ село Лункавица, празнувайки най-свѣтлия денъ на цѣлия ни народъ, който прѣсна съ вулканична сила видѣлина и скова тѣй оплотено и тѣй неразривно българския организъмъ, поздравявайки, Ваше Величество, отъ дѣното на своя непрѣклоненъ роденъ духъ, протестира най-енергично прѣзъ своя Царъ, противъ всякаквъ игнориращъ националното ни обединение кондоминиумъ. Народа нѣма да чувствуватъ и мисли, галенъ отъ лѣха на Старо-Планинския, Рилския и Витошския вѣтрецъ. Той иска жалната симфония на Черно и Бѣло море да се слива съ тая на Дунавъ, Марица, Вардаръ и Струма. Добруджанци искатъ да работятъ и пѣятъ въ полето подъ оосинска закрила. Най-послѣ, тѣ искатъ: тамъ — гдѣ тегила сѣрдце ранено — България, — нашата родина, на всяка цѣна — тѣ!

Прѣдседателъ: Петъръ Йорговъ

МИНИСТРЪ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ.

Мѣстния Народенъ Комитетъ въ с. Исламъ-джаферка, Исаченска околия, като празнува най-тържествено, ведно съ цѣлото население и учащата младежъ, празника на българскитѣ просвѣтителни св. Кирилъ и Методи, Ви изпраща най-сърдечни привѣти по тоя случай. Въ Вашето лице цѣлуваме синоветѣ и братята си, които са съ чела прашни, а въ боеве катъ лѣвове страшни. Сега слѣзете ни с по-свѣтло и равна Добруджа ни се вижда по равна, но ние съ огорчение на душата си научаваме за стореното въ Букурещъ. Не искаме никаквъ кондоминиумъ. Нашитѣ синове и братя ни посочиха да не отстъпваме нито крачка назадъ, и знаемъ че съ воля и упоритостъ всичко се постига. Нашитѣ пратеници въ паметния съборъ въ Бабадагъ казаха думата си и ние се захлехме на народното дѣло. Родна рѣчь, родно управление — това искаме още сега.

Прѣдседателъ: И. Дамяновъ
Секретаръ: Лука Ларевъ

Празнувайки днесъ най-тържествено празника на Народната ни Просвѣта, откопча отъ придобитата свобода, Мѣстниятъ Народенъ Комитетъ въ с. Николцелъ Ви изказва, Господине Министре, нашата тѣжота отъ сторената въ Букурещъ грѣшка. Разчитайки на поддръжката на цѣлокупния български народъ протестираме противъ установения въ Букурещъ кондоминиумъ. Молимъ най-енергично Ви застъпничество за постигане високопрокламиранитѣ ни издѣли — немедленото присъединяване пѣлокупна Добруджа до устието на Дунава къмъ Майка България.

Прѣдседателъ: С. В. Ривковъ.
Секретаръ: В. Т. Богдановъ.

Мѣстния Народенъ комитетъ въ с. Каменика-Мачинско, ботана като гръмнатъ при извѣстието за Букурещкия договоръ, опорежъ който ние оставаме подъ лошата форма на управление — кондоминиумъ. Въ Бабадашкия Народенъ Съборъ ние обявихме своето самоопредѣление, но гласътъ ни остава не чутъ. Ви соко цѣнимъ дарената ни съ кръвъ свобода. Протестираме противъ всякаквъ искусственъ кондоминиумъ. Разчитаме на поддръжката на цѣлия Български народъ въ борбата ни за окупантното приобщение на родината до устието на Дунава къмъ България.

Прѣдседателъ: К. Скероновъ.
Секретаръ: К. К. Сотеновъ.

ГЛАВНОКОМАНДУЮЩИЯ ДѢЙСТВ. АРМИЯ.

Заедно съ радостта, която днесъ ободрява сърцата на всички ни, по случай празника на българската просвѣта, ний добруджанцитѣ съ присърбие посрѣщаме неправдата на Букурещкия миръ, съ който пакъ се раздѣля отъ България частъ отъ илѣтата на Добруджа.

Живи ще бъдатъ на вѣки въ паметта ни братята герои съ своето безстрашие и себестричане, които пролѣха кръвта си и сложиха кости по обширнитѣ добруджански полета за нашата свобода. Разчитаме на пълно и за напредъ на мощната поддръжка на безотрашния български войникъ, во главе достойния му главнокомандующъ, въ борбата за пълното обединение на родината ни до устието на Дунава къмъ България. Издигаме мощенъ протестъ противъ всякаквъ искусственъ кондоминиумъ. Искаме ослани свободи и само българско управление. Никакво ново политическо робство.

Прѣдседателъ на мѣстния Н. К. Гица А. Хоринчиновъ
Секретаръ: П. Василевъ

Пѣйки пѣсни хвалебни за наметъта на оветитѣ равноапостоли — Кирила и Методия, празнувайки днесъ рождението на общобългарската просвѣта, мѣстниятъ Добруджански Народенъ Комитетъ въ с. Туркия, Мачинско, високо протестираме за новата злочотина, която тѣй немилосливо се хвърля отъ Букурещъ върху добруджанското население. Създаденитѣ кондоминиумъ далечъ не отговаря на завѣта на героитѣ — свѣтци, които паднаха по нашатѣ поля за родна честъ и свобода.

Прѣдвидъ на това ново положение, ние се обръщаме къмъ Васъ, Господине Генералъ, да се волушате въ нашия гласъ и не ни оставите подъ чуждо владичество, тѣй както не допускахте вражи кракъ въ нашатъ мила родина.

„Прочу ти българското име,
Привнѣтелностъ безъ край и честъ
На тебъ, вождѣ, ний дължиме,
Чело ти кичимъ съ лавра днесъ,
Защото гордо имъ наведе
На върха ославенъ отъ побѣди!“

Да живѣе Генералъ Жековъ!
Да живѣе ославната българска армия!
Да живѣе свободна Добруджа!
Да живѣе обединена България!

Прѣдседателъ: Т. В. Тончевъ
Секретаръ-Камереръ: Никола Андоновъ

ИЗЪ РОМЪНИИ.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. На ромънското министерство на търговията и индустрията, което слѣдъ ратификацията на мирѣтъ ще започне наново да се замива съ уреждане вноса и износа отъ страната, е направено предложение отъ страна на съответното учреждение отъ Цариградъ да се внесатъ въ ромъния, въ земѣта на съответенъ износъ на храни и бобъ, слѣднитѣ продукти: дървено масло, маслини, смолини, стаенди, дървени въглища, лимони, портокали, опиумъ и солена риба. Отъ германската покупателна комисия, която е вѣзла въ сношение съ ромънското министерство на търговията прѣдложило да се внесатъ химически и формационтически произведения, прѣдмети за електрическа инсталация, порцелани, фарфосъ, стѣклари, книжни човали, издѣлиа отъ дърво, жѣлѣзо и стомана, луксови галантерии, модни артекули, метални издѣлиа, всякакви земеделчески и други машини, минерални води и минерални продукти, книжни стоки и издѣлиа, парфюмерии и различни сурогатни стоки.

Правителствения органъ Стигулъ отдава отачката на желѣзничаритѣ въ Молдова на подготвено отъ него братиснитѣ. Същия вѣстникъ съобщава че братиснитѣ не прѣдставятъ да агитиратъ между селянитѣ противъ правителствения аграренъ реформъ, на които противопоставитѣ гласуващия отъ либералитѣ законъ за разпрѣдѣление на едно значително количество земи между участвающитѣ въ войната селяни.

Тако Йонеску и група негсин привърженици са д били разрѣшени да отпътуватъ за западна европа. Тѣ замиваатъ на 15 юни.

Официозътъ „Стигулъ“ съобщава, че стачката на механицитѣ въ държавнитѣ жѣлѣзници се прѣкратила, докато „Лумина“ пише че тѣ се разпространили и въ Бесарабия. Главното искане е повишението на заплатитѣ.

Слѣдъ високи повишения на курсовитѣ на почти всички цѣнни книжа, въ букурещката борса, тази седмица приключи съ значителни спадаания, които обаче още стоятъ надъ първоначални курсъ.

Всичкитѣ министри замиваха за Яшъ въ свързка съ откриването на парламента.

Добруджа ще диша само прѣзъ
дробовѣтъ на Отечеството —
майка България!

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(В. Т. Агенция и радиотелеграфа).

Загубитъ на западния фронтъ.

Берлинъ. Отъ 27 май до сега групата армии на германския престолонаследникъ е отнела отъ неприятеля повече отъ 1050 оръдия.

Прѣзъ мѣсецъ май французитѣ сж изгубили 413 аероплана и 23 правързани балони, отъ които 223 аероплана сж паднали задъ германскитѣ линии, а останалитѣ задъ неприятелскитѣ позиции. За сжщото време германцитѣ сж загубили 180 аероплана и 28 прѣвързани балони.

Аеропланна дѣйность

Парижъ. На 11 того една френска въздушна ескадра хвърли 16,000 кг. експлозивъ, а ва 12 сжщи прѣзъ нощта други 25000 кг. върху неприятелскитѣ части на почивка и на квартира. Бомбардиратъ много села по фронта. Забѣлзани бѣха доста пожари.

Изъ Бесарабия.

Букурещъ. Отъ страна на правителството бѣше оовѣстено, че бившиятъ апелативенъ сѣдъ отъ Кюстенджа ще бѣде примѣстенъ въ Кишиневъ. Обаче Народния Сѣтътъ въ Кишиневъ рѣшилъ, што бѣсарабския апелативенъ сѣдъ да се остои отъ четпри члена: сѣдди отъ Бесарабия, владеющи руски езикъ и три члена, сѣдди отъ Ромѣния, тоже владеющи руски езикъ. Това рѣшение е взето поради обстоятелството, че мировитѣ и окръжни сѣдилища въ Бесарабия продължаватъ да сѣдятъ и водятъ прѣписката си на руски езикъ.

Защитата на Парижъ.

Женева. (В. Т. А.). Съглашението рѣшило да не се изпразва Парижъ, а да се защитава до край. Вѣстникитѣ подготвѣтъ вече публиката за необходимостта отъ изтеглянето на цивилното население. Многобройна американска войска е пристигнала въ Парижъ за защитат му.

Политическата цензура въ Турция прѣмахната.

Цариградъ. Управляющиятъ дирекцията на печата Азизъ бей свика вчера главнитѣ редактори въ вѣстникитѣ и имъ съобщи за прѣмахването политическата цензура за вѣстникитѣ.

Като коментира тази мѣрка, «Танвикъ» пише: Правителството възнамеряваше да вземе тази мѣрка

отъ дълго време, тъй като цензурата, призната за необходима въ началото на войната, особено при отбраната на Дарданелитѣ, бѣше станала сега бѣзполезна, ако ли не и вредна. Напоследѣтъ цензоритѣ имаха наставления да бѣдатъ свиходителни. Цензурата вече ожесточаваше само на име. Съ прѣмахването на цензурата, правителството засвидетелствува прѣди всички, пълно доверие въ дѣлата си, тъй като въ противенъ случай, то не би имало мъжеството да прѣмахне тази ограничителна мѣрка, сжществуваша по настояцѣмъ даже и въ Франция.

Хроника

Възмештето на Кайзера. На 15 того се изпѣли тридесетъ-годишнината отъ възмештето на Н. В. Кайзеръ Вилхелмъ II. По тоя случай въ германското казино тукъ бѣ даденъ банкетъ, на който бѣха поканени висшитѣ офицери отъ щаба на армията.

Австрийската и Унгарската Художествено-Промисленна Изложба въ София. По инициативата на българското дружество за поддръжане на културни и икономически отношения съ Австро-Унгария, тази седмица ще се открие една извънредно интересна изложба въ Военния Клубъ. Голѣмитѣ приготвления сж изпѣлени разгаръ и пристигналитѣ въ много вагони прѣдмети се поставятъ въ специални витрини съ най-големъ акустъ отъ художественитѣ раководители на изложбата, господата професори Пручеръ и Маротъ. Изложбата ще прѣдставява пълна картина за австрийската и унгарската художествена промисленостъ. Като е познато художествената промисленостъ на Дунавската монархия се ползува съ всеобща известностъ и интернационалното реноме, на което тази промисленостъ се радва, ще бѣде отново подвѣржено въ изложбата. Повече отъ сто отъ най-големитѣ форми и художествени одружения сж изпратили произведѣнията си въ София, за да прѣдставятъ на българската публика най-големъ изборъ отъ златни, порцеланови и кожни издѣлия. Голѣма частъ отъ изложенитѣ прѣдмети ще бѣдатъ продавани и единъ дѣлъ отъ дохода ще бѣде въ полза на българския «Червенъ Кръстъ».

Българска прѣвозна служба «Марица». Отъ 15 т.м. съ сѣдѣйствието и подъ контролата на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата се урежда нова служба подъ наименование «Българска прѣвозна

служба Марица», съ сѣдалище въ София, ул. 6 Септември № 19.

Занапрѣдъ прѣвозитѣ на цѣля български внози и износи по желѣзницитѣ ще става чрѣзъ поорѣднѣчеството на помѣнатата служба. На заинтересуванитѣ при поискване се изпраща по единъ екземпляръ отъ правилника на службата.

Безплатенъ прѣводъ на суми за благотворителность. Българската Народна Банка е рѣшила да освобождава отъ комисиона прѣвода на суми, чието прѣдизначение е за благотворителна или общополезна цѣль.

† **Д-ръ Петъръ Ст. Каравеловъ,** санитаренъ помощникъ—кавалеръ на ордена за храбрость—бившъ Имболски и Луковитски окол. ветер. лѣкаръ, изелъ живо участие въ войната, отъ началото като полков. лѣкаръ на I коенъ на Н. В. полкъ, а отъ послѣ като такъвъ на 3-ти гаубиченъ полкъ, е падналъ на 28 май убитъ отъ неприятелска аеропланна бомба на южния фронтъ.

Нашитѣ съболезнования.

Вѣнчавна. Вчера се е вѣнчала дѣщерята на нашия другаръ Василъ Пасковъ, редакторъ на в. Прѣпрецъ, г-ца Веса съ г. Иванъ Матевъ, студентъ — медикъ. Нашитѣ честитивания по тоя случай.

Реквизицията отъ Балканската война. Неплатената реквизиция, извършена прѣзъ 1912 и 1913 год. въ Добруджанския край и въ окръжитѣ Одрински, Гюмюрджински и Струмишки ще се оцѣнява за всѣки прѣдметъ по отдѣлно и по единично отъ респективнитѣ реквизиционни комисии. Тѣзи оцѣнки не могатъ да бѣдатъ други, освѣнъ оцѣнки, които сж сжществували по време на реквизирането и въ никой случай по-високи отъ цѣнитѣ, показани въ цѣноразписитѣ на главната реквизиционна комисиия.

Войнени помощи. Централния комитетъ за подпомагане бѣднитѣ войнени семейства е раздалъ досега около 171,500.000 л. помощи.

Послѣденъ часъ.

Виеца. 16.VI. Днесъ прѣди обѣдъ нашитѣ войски навѣзхоха въ неприятелскитѣ линии по плоското възвишение на «Седмѣтъхъ общини» и отвѣдъ р. Пиаве. До обѣдъ бидоха взети по вече отъ 10,000 италиански, френски и английски плѣнници, а сжщо така и значително число оръдия.

МАРТИРОЛОГЪ

НА ИЗБИТИИ И ЗАГИНАЛИИ ВЪ МОЛДОВА ОТВѢЧЕНИ ДОБРУДЖАНЦИ

18.

№ по редъ	Име и прѣзвище на загиналия	Отъ гдѣ е родомъ	Околия	Възраст	Сѣмейно положение	Колко деца има	Занятие	На коя дата прѣзъ 1916 г. е билъ отвѣченъ	Гдѣ е загиналъ
568	Руси Мутафчиевъ	с.Ариутлий	Добришка	29	Жененъ	1	земледѣлецъ	пос. пр. кар.	Елимена
569	Тодоръ Колевъ	"	"	70	"	2	"	"	"
570	Елчо Попъ Стефановъ	"	"	20	"	"	"	"	"
571	Руси Митевъ	"	"	24	жененъ	1	"	"	"
572	Кодю П. Ссифановъ	"	"	29	"	3	"	"	"
573	Юрданъ Вѣлковъ	"	"	65	"	4	"	"	"
574	Диню Костадиновъ	"	"	42	"	4	земледѣл.	"	"
575	Атанасъ Диневъ	"	"	20	"	"	овчаръ	"	"
576	Диню Перровъ	"	"	41	жененъ	"	земледѣлецъ	"	"
577	Ради Пановъ	"	"	19	"	"	"	"	"
578	Гено Петровъ	"	"	65	вдовецъ	6	"	"	"
579	Мино Христовъ	"	"	49	"	5	овчаръ	"	"
580	Иванъ Петровъ	"	"	35	"	"	земледѣлецъ	"	"
581	Михо Коконовъ	"	"	54	"	7	"	"	"
582	Митю Игнатовъ	"	"	30	"	1	"	"	"
583	Иванъ Бойчевъ	"	"	50	"	5	секр.-бирникъ	"	"
584	Георги Елчевъ	"	"	40	"	4	земледѣлецъ	"	"
585	Георги х. Митевъ	"	"	38	"	6	"	"	"
586	Асанасъ Ивановъ	"	"	42	жененъ	4	"	"	"
587	Влаико Желевъ	"	"	65	жененъ	6	"	"	"
588	Никола Ивановъ	"	"	58	"	5	земледѣлецъ	"	Романеми
589	Василъ Енчевъ	"	"	38	"	3	"	"	"
590	Недѣ Михайловъ	"	"	45	"	1	"	"	"
591	Стоянъ Михайловъ	"	"	21	"	1	земледѣлецъ	"	"
592	Велико Денитровъ	"	"	50	"	5	"	"	"
593	Алекси Михайловъ	"	"	18	"	"	"	"	"
594	Паскалъ Влаиковъ	"	"	70	"	"	"	"	"
595	Тодоръ Паскаловъ	"	"	28	"	3	"	"	"
596	Георги Недѣлковъ	"	"	22	"	1	"	"	"
597	Василъ Костадиновъ	"	"	18	"	"	"	"	"
598	Юрданъ Доневъ	"	"	30	жененъ	4	"	"	"

(сѣдѣва).